

Uroinekologia

Urogynaecology

Suzanne WALLACE, Paul HOOPER

Current Obstetrics&Gynaecology 2006;16:54-58

STRESZCZENIE

Nietrzymanie moczu jest częstym zaburzeniem występującym u prawie 35% populacji kobiet. Wstępne postępowanie polega na dokładnym wywiadzie, badaniu lekarskim i badaniu moczu, co pozwala na ustalenie wstępnego rozpoznania i rozpoczęcie leczenia. Wszystko to mogą wykonać odpowiednio przeszkolone pielęgniarki lub lekarze rodzinni w warunkach podstawowej opieki medycznej. Jeśli działania te zawiodą, pacjentkę należy skierować na leczenie specjalistyczne. Opisano trzy przypadki: wysiłkowe nietrzymanie moczu, pęcherz nadreaktywny i postać mieszaną nietrzymania moczu, zwracając uwagę na zasady takiego sposobu postępowania i przedstawiając nowe metody leczenia chirurgicznego i farmakologicznego.

Urinary incontinence is a common problem affecting up to 35% of the female population. Initial management involves a thorough history, examination and urinalysis, following which a presumptive diagnosis can be made and initial treatment commenced; these can all be performed by trained nurses, or general practitioners (GPs), in primary care. If these measures fail, then the patient should be referred for specialist management in secondary care. Three cases are described; stress incontinence, overactive bladder and mixed urinary incontinence, which highlight the principles of this care pathway and introduce new surgical techniques and drug treatment.